

Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil

Să fie atenție în grădină, în grădina cuvântului Meu. Vine Domnul, vine să grăiască peste grădină! Vine Domnul pentru Israel! Să fie atenție în grădină. Amin. Vine Domnul pentru România! Dacă România este țara Domnului, de aceea am numit-o Israel. Eu, Domnul Iisus Hristos, din Israel M-am ivit când M-am făcut Fiul Omului. Eu, Domnul Iisus Hristos, din România Mi-am pornit glasul întoarcerii Mele pe nori când M-am întors, căci M-am întors, după cum era spus în Scripturi. Eu, Domnul Iisus Hristos, deasupra României stau pe nori de slavă; stau și voi sta până-Mi voi lăsa văzut statul și venirea Mea cea proorocită prin Scripturi. Un picuț, și Mă voi lăsa văzut întru venirea Mea, voi sta văzut pe norii slavei Mele deasupra României, țara întoarcerii Celui înălțat la ceruri.

Ascultă, poporule, glasul Meu! Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Amin, amin, amin. Eu din nori grăiesc și Îmi ocrotesc grăirea Mea peste pământ și răspândesc până la toate marginile cerului și ale pământului vestea întoarcerii Fiului lui Dumnezeu. A doua oară vin de lângă Tatăl la oameni. Acum două mii de ani am venit prunc prin Fecioară și am vestit împărăția cerurilor peste pământ, căci Cuvântul S-a făcut trup. Și dacă a trecut vremea cea proorocită în Scripturi, iată, vin cu zeci de mii de sfinți, purtat pe tron de heruvimi și de serafimi și de arhangheli. A doua oară vin, precum este scris, dar nu vin prunc, și vin cuvânt, căci trupul Meu s-a făcut cuvânt. Eu sunt Cuvântul Care a rostit să fie lumină, și a fost. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Cel Care a rostit să fie cer și pământ, și așa a fost. Eu sunt Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut. Fericiți sunt acei care la cuvântul Meu Îmi gătesc venirea Mea cea văzută, că Eu vin de la Tatăl, și vin prin România, că pe ea Mi-a dat-o Tatăl la nașterea Mea. Eu eram prunc, și ea, pruncă. Eu M-am făcut Mire, și ea, mireasă născută din Dumnezeu, din Cuvântul lui Dumnezeu. Eu i-am fost vestit de Mire, și ea s-a lăsat pețită și iubită din pruncia ei, din tinerețea ei.

Eu, Domnul, sunt pe tron de heruvimi și de arhangheli deasupra grădinii cuvântului. E serbare cerească peste Israelul cel luat din români, și să știe România ce grăiește Cuvântul lui Dumnezeu de deasupra ei. Din nori de slavă grăiește Cuvântul lui Dumnezeu.

Pace ție, Israele român, și pace peste România! Pacea Mea între Mine și ea, căci ea nu mai veghează înaintea Mea. Ea a uitat ce înseamnă Dumnezeu adevărat. Eu sunt Cel ce sunt, căci alți dumnezei nu sunt, dar ea s-a învățat cu dumnezei care nu sunt dumnezei. Pacea Mea din tine să fie peste tine, țara Mea, căci vin să te trezesc. Nu te teme. Eu vin cu pace, vin cu iubire, vin cu mângâiere. Vin, Românie, vin, vin la tine. Eu stau la ușă și bat. Deschide, iubito, că nu se șterge alegerea ta din pruncie, cea dintâi. Vin la tine, țara Mea, și tu, tată, nu mai știi, nu mai crezi că vin, dar Eu vin, și vin să te vestesc că vin. Eu nu iubesc minciuna. Eu sunt adevăr când îți grăiesc că vin. O, țara Mea, Eu nu iubesc minciuna. Ce să fac Eu cu tine dacă tu ai iubit minciuna? Ce să fac? Eu plâng la picioarele tale, că nu vreau să te văd pedepsită de fapta ta. O, iubito, vin cu mângâiere la tine. Nu e bună minciuna, că scris este: *«Să nu mărturisești strâmb»*. Vino spre căință, vino, țara Mea! Vino, că Eu vin pe nori de la Tatăl ca să te scot din vină și să nu te afle venirea Mea cea văzută, să nu te afle sub faptele tale, ci să ieși din timp, să te căiești și să te speli și să te gătești, ca să te ocrotesc, ca să te iert și ca să nu fii rănită de plata celor lucrate în ascuns. Eu am fost în tine lumină, dar tu ai iubit întunericul, pentru că faptele tale lucrau răul, și ai urât lumina de teamă să nu se învedereze faptele tale rele. Eu vin să te ridic de sub povara faptelor tale cele din urmă.

O, țară, țară, unde, tată, ți-ai pîtit cununița răbdării tale de sub cruce? Tu erai țara răbdării, erai cununa răbdării, cununa iubirii frățești. O, țară, țară, a pătruns în tine vremea cea roșie, și tu n-ai știut fața ei. N-ai priceput că roșul este hlamidă de ocară. Ai uitat ce am pățit Eu sub învelișul hlamidei roșii. A venit peste tine vremea lui Edom.

Au fost doi frați. Unul se numea Iacov, și celălalt, Esau. Esau era roșu peste tot și și-a vîndut înțaietatea pentru o fiertură roșcată. Pentru aceea s-a numit el Edom (*roșu*). Edom și-a pierdut binecuvîntarea și și-a agonisit traiul cu sabia sa. Edom a prins ură pe fratele său, căci aceste două neamuri s-au împuns din pîntece, și pînă să se fi născut ele, s-au despărțit din măruntaiele celei ce i-a născut. Esau cînd s-a născut, era roșu și a trăit din sabia lui.

O, Romînie, dureros lucru este să se nască din trupul tău neam din neamul lui Esau. Ai fost necinstită de neamul lui Esau și ai zămislit în tine vremea cea roșie, și fiii tăi și-au pîngărit seminția. Să te fi înrudit cu neamul lui Iacov, așa cum Eu te-am plămădit. Să te fi înrudit cu neamul Meu creștin pînă la venirea Mea, dar nu cu vremea cea roșie și cu fiii ei.

Romînie, am vestit pe fiii Mei din tine că voi veni în cuvînt peste tine. Eu stau la ușă și bat. Eu stau la ușă în duhul mîngâierii și îți aduc duh de înțelepciune dacă Mă primești. Eu stau la ușă și bat. Primește-Mă! Amin, amin, amin.

Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Cuvîntul lui Dumnezeu. Amin. Eu bat, Eu Mă întorc spre porți, spre cei ce stau în porți. Eu fac ocol și ies la porți și bat la cei din porțile Romîniei. Eu sunt Duhul lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfînt. Eu bat la porți.

Ridicați-vă, voi, porți, ca să intru și să cuvîntez cuvînt de iubire, cuvînt de mîngâiere și de nouă vestire și de pace peste Romînia! O, greu mai găsesc o piatră pe care să stau și să Mă odihnesc cu lucrarea Mea, cu binecuvîntarea Mea! Greu de tot, că duhul omului a biruit Duhul Domnului, și omul e prea mare pe pămînt. Prea mare s-a făcut omul, prea mare. Nu pot să-i mai spun omului că Eu sunt Dumnezeu. Nu pot să-i mai spun omului să aibă temere de Dumnezeu, căci omul s-a făcut prea mare.

Eu dau ocol și ies și bat la porțile Romîniei. Amin. Ridicați-vă, voi, porți, ca să intre Cuvîntul lui Dumnezeu! Eu bat la porțile cezarului, ca să grăiesc cu tot omul care stă pe scaunele cezarului. Cuvînt de mîngâiere aduc, cuvînt de iubire cuvîntez.

Iată, intru. O, oameni din porți, din porțile Romîniei, luați și mâncați și înviați! Acesta este cuvîntul Meu, care vine la voi spre iertarea păcatelor și spre viață vie. Amin. Eu sunt Cel ce sunt. Cînd l-am trimis pe Moise în Egipt pentru poporul Meu cel robit, M-a întrebat Moise: «*Cine, Doamne, să le spun că ești Tu, Cel ce mă trimiți?*». Și Eu așa i-am spus: «*Mergi, și să le spui că Eu sunt Cel ce sunt*».

Amin, amin zic vouă, o, oamenilor de la porți: Eu sunt Cel ce sunt, căci alți dumnezei nu sunt. Nimic nu înseamnă Dumnezeu, nici banul, nici rangul, nici bogăția, nici înțelepciunea omenească, nici turnurile înalte, nici omul, nici sabia omului. Nimic nu înseamnă Dumnezeu în afară de Mine. Eu sunt Cel ce sunt, iar alți dumnezei nu sunt. Eu stau în sfat cu cei din porțile Romîniei.

Pace vouă, celor din porți! Pacea Mea în voi și între voi, că fără Mine omul este mort, nu este viu. Am stat și Eu în fața mai-marilor pămîntului, și Eu, și apostolii Mei, și neamul Meu tot de pînă acum, căci cel ce mîncă Trupul și Sângele Meu, acela este rudenia Mea, neamul Meu, fratele Meu și aproapele Meu. Am stat și Eu și ai Mei înaintea mai-marilor cezarului, dar greu, greu de tot s-a găsit popas pentru Dumnezeu în omul cel mare, căci omul s-a făcut prea mare înaintea Mea și înaintea sa, prea mare.

Eu stau în sfat cu cei din porți. Eu frîng cuvîntul Meu. Luați și mâncați și înviați! Amin. Înviați în duhul păcii, și lucrați pace înaintea Mea, pace între Mine și țara Mea, pace între frate și frate înaintea Mea; între frate și frate înaintea Mea, nu altfel de pace, că omul nu știe ce înseamnă făcătorul de pace. Făcătorul de pace împacă pe om cu Dumnezeu, și pe Dumnezeu cu omul. Eu așa am spus: «*Fericiți făcătorii de pace, că ei vor vedea pe Dumnezeu*».

Pace vouă, celor din porți, pace între Mine și voi! E sfatul Meu cu voi. Luați din Mine și înviați și lucrați pace între Mine și țara Mea, căci România este țara Mea, să știți că este. Domnul grăiește că este. Pace vouă, și apoi duh de credință peste voi, credința românului cea dintâi! Dragostea cea dintâi să vă cuprindă în ea pe voi, cei din urmă. Vin la voi, vin în sfat cu voi, căci vai de țara peste care nu este prooroc, că aceea se scufundă. Eu sunt duhul proorocilor, din început și până întru sfârșitul proorociilor, căci vor înceta toate darurile, toate proorociile, toate limbile, dar Eu vă spun că au și încetat. Va înceta totul, și va rămâne dragostea Mea și fiii ei. Eu sunt duhul proorocilor cei care au avut numire de la Dumnezeu și trăire sfântă întru Dumnezeu, căci altfel de prooroci nu sunt ai lui Dumnezeu.

Iubirea Mea v-o dau vouă, celor din porți. Luați și înviați în duhul iubirii și nașteți-vă din ea, din Domnul, căci Eu sunt iubire. Nu fiți fii ai necredinței, că a ajuns la sfârșit necredința și fiii ei. Nașteți-vă din iubirea Mea, nu din altă iubire. Nașteți-vă din cer, nu din pământ. Treziți iubirea Mea în voi, ca să se trezească România și să învețe ce este iubirea, ce este biserică slujitoare înaintea Mea, ce este jertfă adusă la altarul iubirii, jertfă înaintea Mea. Biserică înseamnă fii ai iubirii cea din cer și care are pe masa ei trupul iubirii. Fiii iubirii cea din cer fac faptele iubirii. Aceia sunt fiii iubirii, nu alții. Luați de la Mine și dați-vă unii altora, și duh de credință în Dumnezeu să lucrați peste voi, căci Domnul vine ca o cursă peste cei necredincioși, peste cei ce nu veghează, și vine ca o mângâiere peste cei ce înviază prin iubire. Luați și înviați, luați și împliniți cuvântul lui Dumnezeu care vine pe nori de slavă și se așează în România, și se face trup în carte cuvântul lui Dumnezeu. Eu Mă fac carte pe pământ. Eu și acum Mă fac carte, căci nimic n-am lucrat fără să fi cuvântat mai întâi. Vin să învăț pe român; pe român mai întâi, și apoi pe iudeu, pe elin și pe orice alt neam. Vin să învăț pe om ce înseamnă biserică și jertfă adusă înaintea Domnului. Biserică nu este altceva decât fiii care slujesc pe pământ lui Dumnezeu; lui Dumnezeu și nu loruși; unii altora în Domnul și nu loruși. Cum adică așa ceva? Cum adică în Domnul? Adică fii care au pe Domnul de hrană, de creștere, fii care au pe Domnul de viață, nu fii care slujesc plăcerilor lor și veacului acesta și stăpânului veacului acesta, duhului lumii acesteia. Iar jertfa adusă înaintea Mea este atunci când este împăcare între frate și frate, între om și Dumnezeu. Altfel de jertfă nu ajunge la Domnul, și se întoarce.

O, prea multă minciună naște omul din duhul lui, din inima lui. Sunt șapte vremi de când l-am făcut pe om și l-am așezat în creație de cer și pământ, dar prea multă minciună a acoperit acest adevăr. Prea multă vreme este de când oamenii sunt dumnezei, dumnezei mincinoși.

Omule, nu e bună știința care vine de la om, știința care dezmoștenește pe om de Dumnezeu, căci omul este dumnezeu mincinos, omul se ia după dumnezei mincinoși. Omule român, tu pentru mâncare plângeai când erai apăsător de omul cel mincinos care stătea peste tine. Să fi plâns pentru păcatul tău, omule român. Nu erai necăjit de lipsa mâncării, ci de păcatul care apăsa peste tine. Și tu ce ai făcut? Te-ai sculat și ai făcut baltă de sânge din trupul feciorilor și al fetelor tale și ai făcut păcat peste păcat. Tu plângeai de foame sub omul cel ce stătea peste grumazul tău fără de Mine, și ai vrut să te dezrobești de sub foame, de sub foamea ta, și ai căzut în mai grea lipsă, țara Mea, și ai căzut în patimi de ocară, și suges din tine tot străinul cel murdar pe mâini. E lipsă mare în tine, e lipsă de iubire, e lipsă de Dumnezeu. Îi este foame Domnului de tine, neamule român! Unde-ți este lacrima căinței? O, țară, unde te duci? Unde, iubito? Eu stau la ușă și bat.

O, țară, ți-ai făcut mereu școli pentru fiii și fetele tale, țară, ca să învețe în școli depărtarea de Dumnezeu. Dar frica de Domnul și căința și învierea n-o mai înveți? O, nu mai ai în tine dascăli cu inimă de samarinean. Întoarce-te la Samarineanul Cel din ceruri! Întoarce-te, că pier fiii tăi sub necunoștință! Întoarce-te, că tu ai pe creștet binecuvântare! O, prea mult se moare în tine, prea mult. Prea mult moare Domnul în trupul tău, că păcatele tale sunt prea grele. Prea de multă vreme apasă peste tine vremea cea roșie, vremea lui Esau, care trăiește din sabia sa. O, Românie, scutură-te de păcat! Ascultă, poporule, glasul Meu, căci preoții tăi s-au dat la plăceri lumești și la trup și la desfrâu, și nu mai ai judecători în tine, judecători ai păcatelor, ca să ia de

peste tine păcatele. Ascultă glasul Meu, Românie. Stau în sfat cu cei din porți și grăiesc cu ei, și grăiesc peste tine, fiică a iubirii Tatălui ceresc, mireasă a Fiului lui Dumnezeu.

Românie, trezește-te frate pe frate și să zici fără să minți rugăciunea „*Tatăl nostru*“. E prea mult de când rostești această rugăciune fără să fii împăcată cu Dumnezeu, țară iubită. Mergi și te împacă frate cu frate, Israele român, neamule al Meu, Israele ales la sfârșit. Lasă-ți darul jos și du-te și te împacă cu fratele tău, și vino apoi să-Mi aduci jertfa de împăcare duhul căinței tale, ca să nu cazi sub fapta ta. Să știi, Românie, că Dumnezeu te-a făcut pe tine, și când te-a făcut, te-a făcut creștină. Să știi, tată, că de Dumnezeu ești plămădită, după planul cel ce era la Dumnezeu pentru nașterea ta pe pământ, și din tine vreau să scot om nou, popor nou, neam sfânt înaintea Mea. Deschide-ți urechea, iubito, că Mi-am crescut în tine un popor mititel. Din cuvânt l-am născut, cu cuvânt l-am crescut, și cuvânt las peste el, pentru el și pentru tine, țara Mea, căci pentru tine l-am născut. Scoală-te ca să crezi, ca să crezi ce-ți spun, că te îmbiu spre căință.

Tu ești pedepsită de fapta ta, țară iubită, și nu e pace între Mine și tine. Ai fost robită de minciună. Trezește-te! Ai mințit frate către frate. Ai alungat pe cel născut din tine și ai mințit ca să scapi nevinovată de fapta ta urâtă. Ai făcut ca și copiii cei de demult ai lui Iacov, care și-au înstrăinat fratele și și-au acoperit cu minciună fapta lor. O, și ce greu au plătit, că au căzut în robie și la muncă silnică în Egipt!

O, neamule român, tu ești neam creștin, și nu e faptă creștinească această faptă, și păcatul tău stă înaintea Mea împotriva ta. Românie, scutură-te de acest păcat. Tu n-ai văzut? Tu n-ai auzit, oare, ce a suferit Israel, poporul Meu, pentru alungarea fratelui său? Românie, tu nu te mai temi de Dumnezeu, iubito? Eu vin cu duhul mângâierii și al iubirii și al căinței peste tine. Tu ești mama celor născuți în tine. Tu ești planul Meu cel de la sfârșitul timpului, țară iubită, țară aleasă.

Românie, plânge un fiu de al tău, plânge după vatra ta, plânge departe, în Egipt. O, ce să-ți fac, oare? Să te bag în durere ca să-ți cunoști acest păcat? Să-ți dărâm în șoaptă toate turnurile tale, pe toți puternicii tăi, care s-au așezat împotriva dreptății? Nu așa, iubito. Nu te lăsa să cazi sub povara păcatelor tale. Împacă-te cu Dumnezeu. Plânge un fiu de al tău, plânge în Egipt, și se aude la cer. Este pusă pe creștetul lui ungera Mea peste tine, căci așa a fost planul Meu cel ceresc. Plânge fiul după mamă. El are de mamă pe România. Această mamă i-a fost scutec și fașă și cristelniță de botez și casă și masă și leagăn și hrană și doică și dascăl și vatră. Și s-a sculat Edom, neam desfrânat, care Mi-a întinat cu desfrânarea lui inima neamului Meu ales la sfârșit, și Mi-a prigonit pe fiul cel uns cu mirul binecuvântării României. Eu, Domnul, am lucrat prin el pentru tine, țara Mea, ca să te scot de la necaz și de la încleștare, și tu ce ai făcut? Ai alungat pe cel de la Mine pentru tine. Eu mereu te-am unit frate cu frate, țară iubită, și mereu te-am învățat ce este iubirea și unirea și puterea care se naște din unire și din iubire.

O, Românie, ți-ai alungat voievodul. Voievodul tău este de la Mine, este unsul Meu peste tine. Ți-ai alungat ungera Mea de peste tine, semnul Meu de pe creștetul tău. Ți-ai alungat capul trupului tău, semnul lui Dumnezeu cel pus peste tine, poporul român. O, e prea greu păcatul acesta, și strigă la cer. Jertfele tale au oprire. Plâng îngerii lângă jertfele tale de iubire, că nu le pot ridica la cer. Plâng sfinții tăi, Românie, că nu ești curată în rugăciunea „*Tatăl nostru*“.

Voi, cei de la porțile României, ascultați glasul Domnului! Eu strig peste România, strig din porțile ei, și nu trec peste porți. Strig la cei din porți și la cei de dincolo de porți. Românie, lacrima celui ce plânge are usturime în ea. Eu am strâns lacrimă cu lacrimă și stau în mână cu această cupă plină. Îmi dau îngerii cei răi peste mână ca să se verse cupa durerii peste tine, dar inima celui alungat suspină spre Mine și îți cere iertarea și se roagă pentru învierea ta. Inima celui înstrăinat de tine a făcut rană de dorul tău, Israele român. Ce vrei să faci, Românie? Eu sunt Cel ce văd înainte. Tu n-ai săvârșit niciodată păcate ca acum și niciodată tu n-ai suferit ca acum, dar crezi tu ce-ți spun? Preoții tăi slujesc plăcerilor și duhului lor și numelui lor, și n-au putere să împartă înviere peste tine, o, turmă fără păstor! Dar am venit să fiu Păstorul tău, turmă română, și grăiesc din nori deasupra ta, țară iubită. Plânge fiul tău cel alungat, și tu, Românie, n-ai știut că a

fost alungat, căci cei ce l-au alungat au mărturisit strâmb, așa cum frații lui Iosif au mințit pe tatăl lor. Cel pribeag plânge departe și dorul lui Mă mistuie.

O, oameni care stați pe scaunele cezarului, pe scaunele României! Nu-l puneți pe cel alungat să cumpere de la voi ce are de la Mine. Nu-l puneți și pe el s-o mintă pe România, așa cum au mințit-o cei ce l-au alungat, cei ce au șters de pe fruntea României ungera ei, care este peste el, peste cel prigonit. El poartă numele tău lângă numele său, și acesta este numele lui: Mihail al României. El este al României, este fiul acestui pământ, precum Avraam a plătit pământul în care s-a odihnit, și a fost al lui. Acesta este român, și a răscumpărat acest neam de sub robie și l-a scos din moarte și din necaz, că a lucrat prin el binecuvântarea Mea.

Voi, cei din porțile României, împăcați-vă cu Dumnezeu, și Domnul Se va împăca cu voi. E mare greutatea acestui păcat. Ieșiți de sub ea. Iubiți înțelepciunea cea de la Mine și împăcați pe România cu Mine și cu fiul ei cel alungat din ea.

E cerul în suspin pentru tine, țara Mea, pentru lacrima celui prigonit al tău, dar am coborât pe tron de heruvimi și de serafimi și de arhangheli. Sunt cu norii deasupra României în serbare cerească. E adunarea cetelor cerești. Am cu Mine serafimii, heruvimii, scaunele, domniile, stăpâniile, începătoriile, puterile, arhangheli și îngerii, iar Mihail, arhanghelul cel peste cetele îngerești, iarăși strigă: să stăm bine și cu frică și cu luare aminte! Amin. Mihail și îngerii lui rostesc peste România să stea bine, să stea cu frică și cu luare-aminte. E freamăt de îngeri și de arhangheli, și falfăitul aripilor cerești se agită, și lucrează puterile cerești pentru România, ca să fie pace și iubire cerească între fiii tăi, țară a slavei Mele, țară a nașterii cuvântului Meu de la sfârșit. Eu vin cu veacul cel nou, cel ceresc, cel ca în cer, nu ca pe pământ; cel întocmit de Mine, nu de om.

Voi, cei de pe scaunele cezarului, lucrați iubire între frate și frate, lucrați duh de căință peste România, lucrați căință și dreptate ca Dumnezeu, nu ca omul. Veniți la izvor și beți și înviați! Amin. Veniți, că România e țara slavei Domnului! Veniți! Să se stârpească păcatul din țara Mea! Să te vindeci, Israele român! Să nu mai fie în tine beție și curvie și desfrânare și duh de minciună. Să fie Domnul în tine; Domnul, cu fericirea Lui cea din cer peste tine; Domnul, cu veacul cel nou care se lasă peste pământ, căci iată, vin în șoaptă, vin să scot răul din tine, vin cu cele cerești ca să le așez pe pământul tău și peste fiii tăi, țară iubită. O, Israele român, vrei nu vrei, crezi sau nu, e planul lui Dumnezeu lucrând peste tine, și vom face sălaş ceresc pe pământul tău, ca să ia neamurile lumina Mea din tine și să vadă calea și să apuce pe ea, căci Eu sunt Domnul. Eu sunt Cel ce sunt. Auzi tu, Românie? Eu sunt Cel ce sunt.

O, fii ai României care stați pe scaunele cezarului, fiți fii adevărați. Sculați-vă și închinați-vă lui Dumnezeu și lucrați pace între Mine și neamul român. Deschideți porțile să intre cel pribeag, și fiți cu mâinile curate și cu inimile curate și cu duh de căință, că nu este păcat care să biruiască bunătatea Mea. Iubiți pe România. Nu căutați ale voastre dacă iubiți pe România. Căutați ale ei, și toate celelalte vor fi din destul. Nu căutați slava voastră. Lăsați dreptatea Mea și planul Meu cel ceresc să se odihnească peste țara alegerii. România este aleasă de Domnul, dintre popoare. Învățați calea luminii pe toți fiii cei care n-au știut să învețe, care n-au avut ce să învețe.

O, fii ai României care stați pe scaunele cezarului! Nu stați în duhul vostru. Luați Duh Sfânt și înviați! Amin. Gătiți-Mi serbare de împăcare între frate și frate, că mare este România, cât să încapă în ea toți fiii ei întru pace cerească. Eu sunt. Nu vă temeți, și lucrați pace. Amin.

E sărbătoare de arhangheli și de îngeri. E cerul în freamăt sfânt pentru tine, Românie. E Domnul pe tron de arhangheli și de heruvimi și de serafimi. E cerul în sărbătoare cu pământul. Cerul fără de pământ e ca sufletul fără de trup, e ca sufletul fără de casă.

Eu sunt Cel ce sunt. Să fie atenție în grădină. Mă trag din porțile României și merg, că am sălaş cald, am iesle caldă, pregătită în România. Mă trag spre poporul cel mititel, spre Israelul cel luat din români. Amin, amin zic ție, Românie, aceasta este ziua sfatului Meu cu tine când Eu,

Domnul, M-am făcut cuvânt pe masa ta, ca să fac din el faptă înaintea ta, ca să fac din tine neam sfânt înaintea Mea. Pacea ție! Pacea celor din porțile tale, dacă vor lua pacea Mea în ei.

Eu sunt Cel ce sunt.

Mă întorc cu cuvântul spre poporul Meu cel răsărit din cuvânt, cel crescut cu cuvânt, cel prin care intru și Mă fac cuvânt în carte.

Poporul Meu, pace ție, măi copilașul Meu, măi poporul Meu! Am trecut prin tine și M-am purtat spre porțile României, spre cei din porți, ca să Mă fac cuvânt înaintea lor. Poporul Meu, să stai bine, tată, și să-Mi amintești mereu de făgăduințele Mele făcute pentru tine și pentru neamul român și pentru cei ce vor crede în venirea Mea prin cuvânt. Poporul Meu, să rostești cărare pentru pacea Mea, să intre pacea Mea pe porțile României și să lucreze pace. Poporul Meu, vezi să știi să te rogi, să te rogi Dumnezeului tău pentru ca să vină veacul cel nou peste tine și peste România. Lasă, tată, tot ce ai tu de făcut; lasă tot, și să te rogi așa cum Mă rugam Eu Tatălui înainte de orice împlinire minunată pe care o aveam de adus pe pământ.

Crești, Israele, crești. Crești, tată, crești, că e prea mare lucrarea Mea cu tine. Crești, poporul Meu, și stai sub binecuvântarea Mea. Binecuvântat să fii înaintea Mea. Binecuvântat să fii înaintea neamurilor pământului. Binecuvântat să fii pe vecii. Amin.

E mare serbare de îngeri, e mare lucrare pe îngeri. Îngerii cărărilor pregătesc cărarea cuvântului Meu până la porțile României. Îngerii luminilor pregătesc lumina Mea pentru România, iar Mihail, îngerul Meu, rostește din nou cuvântul peste toate, și spune: «*Să stăm bine, să stăm cu frică și să luăm aminte!*». Amin, amin, amin.

Poporul Meu, pe tine te las în sfat cu fiii cuvântului Meu. Eu sunt în ei pentru tine. Eu am vorbit omului cezarului. Pacea și serbare îngerească între îngeri și tine, Israele, poporul Meu!

Crești, fiule Israele, că numai lucrări mari avem de așezat spre împlinire. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, crești, fiule Israele, crești, copile, crești, că e măreață vremea ta, și tu ai de cuvântat peste ea cuvânt de viață veșnică, cuvânt de veac nou, rostit de Dumnezeu peste tine. Crești, copile, crești, și sub creșterea ta va odrăsli cer nou și pământ nou, căci toate înviază și se fac noi sub pașii tăi când tu crești. Amin, amin, amin.

08/21-11-1995